

РЕШЕНИЕ

№ 42232

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6189** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по повод определение № 19938/10.06.2025 г. по адм. д. № 4420/2025 г. по описа на АССГ, с което е разделено производството и е отделена жалбата срещу Решение № ППН-01-483/2021 г. от 05.03.2025 г. на Комисия за защита на личните данни в частта, с която е налице произнасяне по отношение на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

Подадена е жалба от М. К. Д. срещу Решение № ППН-01-483/2021 г. от 05.03.2025 г. на Комисия за защита на личните данни в частта, с която е оставена без уважение негова жалба рег. № ППН-01-483/24.06.2021 г. срещу „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

В жалбата се правят оплаквания за неправилно приложение на материалния закон, тъй като органът не е съобразил грешно посочения негов адрес. Счита, че неговите данни, отразени в ЦКР, следва да бъдат актуални и точни. От „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД не са предприели действия да поддържат данните в актуален вид. Липсвали доказателства, че „БТК“ ЕАД предоставили грешен адрес на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли. Претендират се разноски.

Заинтересованата страна – „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД счита за неоснователна жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по повод

подадена жалба рег. № ППН-01-483/24.06.2021 г. от М. К. Д., в която посочва, че в ЦКР е вписан като негов адрес [населено място], [улица], който е грешен. Счита, че грешните лични данни нарушават правата му по ЗЗЛД.

Към жалбата е приложена справка за кредитна задължнялост на М. К. Д., в която е отразен следният негов адрес: [населено място], [улица]. Един от вписаните кредитори (посочени като „отчетни единици“) е „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, придобил вземания по кредит. Налаце са множеството други, посочени кредитори. Отражено е още, че в справката е включена информация, подадена от всички отчетни единици.

Административният орган е изпратил уведомление изх. № ППН-01-483-5 от 28.09.2021 г. до „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, с което е дадена възможност за изразяване на становище (изпратено е уведомление и до други кредитори, но настоящото дело е срещу административен акт, произнесен спрямо жалбоподателя и посоченото дружество).

При дадената възможност на други кредитори да изразят становище, същите („Аксес Файнанс“ ООД, „Вива кредит“ ООД, „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ЕООД, „Кредисимо“ ЕАД, „Ай тръст“ ЕООД, „Фератум България“ ЕООД) са посочили, че при сключване на съответните договори с жалбоподателя не е посочван адрес [населено място], [улица], а други адреси, като вземанията, произтичащи от договорите, са прехвърлени. Представени са договори, сключени с „Аксес Файнанс“ ООД, „Кредисимо“ ЕАД, „Ай тръст“ ЕООД, в които са вписани адреси на М. К. Д., различаващи се от горепосочения.

Постъпило е становище (л. 116 – л. 117) от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, в което се сочи, че е придобило вземания от „Фератум България“ ЕАД, „Вива кредит“ ООД и „Аксес Файнанс“ ООД, произтичащи от договори за кредит, както и от „Ай тръст“ ЕООД по отношение на вземания от договор за предоставяне на поръчителство. Посочва се, че адресът на М. К. Д., фигуриращ в ЦКР, е предоставен от преходен кредитор и липсва механизъм за проверка на получените лични данни.

Към становището се прилага договор от 18.04.2016 г., сключен между М. К. Д. и „Фератум България“ ЕООД, в който като адрес на жалбоподателя е вписан [населено място], [улица], вх. „В“, ап. 13. Представен е договор за цесия и приложение към него, сключен между „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД и „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ЕООД, с който се прехвърлят вземания от договора с „Фератум България“ ЕООД (липсва първата цесия).

Към становището се прилагат и други договори, сключени със жалбоподателя: договор от 26.05.2016 г., сключен с „Кредисимо“ АД; договор за предоставяне на поръчителство, сключен с „Ай тръст“ ЕООД; договор от 26.04.2016 г., сключен с „Вива кредит“ ООД; договор за бяла карта, сключен с „Аксес Файнанс“ ООД. Във всички договори посоченият адрес на жалбоподателя се различава от този, фигуриращ в ЦКР. Представени са и съответните договори за цесии, с които „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е придобило вземанията от договорите.

С уведомление от 18.10.2021 г. на КЗЛД е дадена възможност на М. К. Д. да изрази становище по представените становища и договори.

С молба рег. № ППН-01-483-17/25.10.2021 г. от М. К. Д., с която поддържа за грешно отразяване на адреса му в ЦКР, за което носят отговорност кредитните организации.

С писмо изх. № ППН-01-483-18/01.11.2021 г. (л.207) на КЗЛД е изискано от БНБ да предостави информация кое лице е посочило адрес [населено място], [улица], отразен в справката от ЦКР за М. К. Д..

Постъпила е молба рег. № ППН-01-483-19/09.11.2021 г. (л.209 – л. 210 и същата не е в цялост) на БНБ, с която се посочва, че справката отразява информацията, която е фигурирала в информационната система на ЦКР към момента на изготвянето ѝ въведена от финансовата

институция „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

С писмо изх. № ПНП-01-483-20/23.08.2022 г. (л.213) на КЗЛД са изискани от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД доказателства за кредитора, който е предоставил адреса за кореспонденция: [населено място], [улица].

С писмо № ПНП-01-483-21/05.09.2022 г. (л.214) на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД се пояснява, че адресът на М. К. Д., фигуриращ в справката на ЦКР, е предоставен от „БТК“ ЕАД във връзка със сключен договор за цесия. Пояснено е, че задължението на М. К. Д., произтичащо от договора с „БТК“ ЕАД, не е вписано в ЦКР, доколкото не произтича от договор за кредит, сключен с банка или финансова институция. Изрично е посочено, че след подадената жалба, „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е извършило корекция на данните, подавани за М. К. Д. в ЦКР, отнасящи се за неговия адрес за кореспонденция.

Към становището е представен договор от 19.02.2018 г. за прехвърляне на вземания, по силата на който е „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е придобило вземане спрямо М. К. Д., произтичащо от договор за телекомуникация. Към договора за цесия е налично приложение № 1 (л. 221), в което е отразено, че адресът на М. К. Д. е [населено място], [улица]. Този адрес е отразен и в издадените от „БТК“ ЕАД фактури (л. 223- л. 227).

Приложено е препис – извлечение от данни (л. 230 гръб), подадени от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, според които в ЦКР е вписан следният адрес на М. К. Д.: [населено място], ж.к. „манастирски ливади“, [улица], вх. В.

С писмо изх. № ПНП-01-483-22/28.02.2023 г. (л.231) на КЗЛД е указано на М. К. Д. да посочи конкретен администратор на лични данни срещу когото е подадена жалбата. Същото не е връчено, видно от приложеното известие за доставка.

С писма от 09.02.2024 г. на КЗЛД е изискано от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД и „БТК“ ЕАД да представят договор за телекомуникация, сключен между М. К. Д. и „БТК“ ЕАД.

Със становище от 21.02.2024 г. (л.239) на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е представено споразумение от 16.05.2016 г. за електронни съобщителни услуги, сключен между „БТК“ ЕАД и М. К. Д., в който е вписан адрес, намиращ се в [населено място]. В приложени месечни фактури, отнасящи се за жалбоподателя, е отразен адрес [населено място], [улица].

С молба от 08.07.2024 г. на М. К. Д. се изразява становище по цедиране на вземанията и уведомленията по повод сключените договори за цесия.

Със становище на „БТК“ ЕАД също са представени месечни фактури за ползвани телекомуникационни услуги, в отразен адрес [населено място], [улица].

По делото е приложено писмо от 12.08.2024 г. на Главна дирекция „ГРАО“ към МРРБ, според което М. К. Д. няма заявен постоянен и настоящ адрес в [населено място], [улица].

С писмо изх. № ПНП-01-483-30/05.08.2024 г. (л.261) на КЗЛД е указано на „БТК“ ЕАД да предостави информация за причините, довели до вписване на адрес в месечните фактури, различаващ се от дози в договора за мобилни услуги.

Постъпил е отговор от „Виваком България“ ЕАД (преди „БТК“ ЕАД), според който е въведен клиентски номер, под който се фактурира услугата, за което се въвежда адрес за получаване на фактурата - [населено място], [улица]. Поддържа се, че М. К. Д. е посочил този адрес.

С писмо изх. № ПНП-01-483-32/05.08.2024 г. (л.265) на КЗЛД е указано повторно на М. К. Д. да посочи конкретен администратор на лични данни срещу когото е подадена жалбата.

С имейл рег. № ПНП-01-483-139/05.09.2024 г. (л. 273) на М. К. Д. се заявява, че жалбата му е срещу „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, тъй като дружеството е вписало грешен адрес в ЦКР.

Видно от протокол № 36/18.09.2024 г., е проведено заседание на КЗЛД, на което е приета за допустима жалбата на М. К. Д. срещу „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, като са конституирани страните в производството.

Подадено е становище от 18.10.2024 г. от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, с което се оспорва жалбата. Поддържа се, че вземанията към М. К. Д. са придобити по силата на договор за цесия, сключен с „БТК“ ЕАД (сега „Виваком България“ ЕАД). Вземанията произтичали от договор за мобилни услуги и мобилният оператор действал като администратор на лични данни при обработване на личните данни на потребителите. Информацията за грешния адрес била генерирана във фактурите, издадени от мобилния оператор. Ответникът по жалбата нямал възможност да провери информацията, отнасяща се адреса на жалбоподателя. Повторно са приложени договора за цесия, приложение към него и споразумение за заместване на страна към договор за цесия.

Представен е протокол № 54/18.12.2024 г. на КЗЛД, на който е разгледана по същество жалбата на М. К. Д., като е дадена възможност на страните да участват в заседанието пред органа. Взето е единодушно решение да се обяви за неоснователна жалба, за което са гласували четирима членове на КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с обжалваното Решение № ППН-01-483/2021 г. от 05.03.2025 г. на Комисия за защита на личните данни, с което в една част (т. 1) е оставена без разглеждане жалбата на М. К. Д. срещу „Виваком България“ ЕАД, а в друга част (т. 2) е оставена без уважение жалба рег. № ППН-01-483/24.06.2021 г. на М. К. Д. срещу „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД (настоящото производство разглежда решението по т. 2, а това по т. 1 е предмет на друго адм. д. № 4420/2025 г. по описа на АССГ).

Органът е приел, че предмет на жалбата са две твърдения за незаконосъобразно обработване на лични данни на М. К. Д., изразяващи се в това, че „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е предоставило в Централния кредитен регистър (ЦКР) грешен адрес за жалбоподателя, както и че последният не е бил уведомен за извършената цесия.

В мотивите са подробно описани процесуалните действия в производството. Установено е, че в ЦКР за М. К. Д. е предоставен адрес [населено място], [улица], който е отразен в справката за кредитна задлъжнялост. Направен е извод, че това не е актуалния адрес на жалбоподателя.

Прието е, че М. К. Д. имал сключен договор за електронни услуги от 17.05.2016 г. с „Виваком България“ ЕАД (преди „БТК“ ЕАД), като в издадените фактури за стойността на потребените мобилни услуги фигурирал адрес [населено място], [улица]. Прието е още, че „Виваком България“ ЕАД прехвърлило на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД вземанията си към М. К. Д., произтичащи от договора за електронни услуги. В тази връзка е направен извод, че грешният адрес на жалбоподателя е бил предоставен на Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД от мобилния оператор.

По отношение на оплакванията за неуведомяване за извършената цесия, КЗЛД е приела, че не е компетентна да се произнесе.

Оплакванията за незаконосъобразно обработване на лични данни са отхвърлени от органа. Прието е, че имената, ЕГН и адресът на жалбоподателя представляват лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 679/2016, а предоставянето им в ЦКР представлява обработване по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 679/2016. Според органа, обработването на лични данни трябва да е съответствие с принципите по чл. 5 и някои от критериите/условията за законосъобразност, изброени в чл. 6 от Регламента.

Развити са съображения, че законен интерес за обработване на лични данни е този интерес, който като породен и целящ задоволяване на определени човешки потребности, е признат за допустим

от правото, т. е. за него са предвидени правни средства, а там, където такива не са – те са допустими с оглед общите принципи на правото. В случаите на чл. 6, пар. 1, б. „а“ – „г“ от регламента е необходимо да се намери баланс между законния интерес на администратора и интереса на физическото лице, за което се отнасят личните данни. Органът е приел, че според чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити за техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното погасяване. По тези съображения е направен извод за законово задължение на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД за подаване на информация за длъжниците, при което е налице правно основание за обработване на лични данни по чл. 6, апр. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016.

Допълнително е направен извод, че „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е подал грешния адрес в ЦКР, който е предоставен от мобилния оператор по силата на договор за цесия. Законът задължавал предишния кредитор да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането. След получаване на вземането новият кредитор може да обработва данни на основание своя легитимен интерес за събиране на дължимата сума. В този смисъл за „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е налице правно основание да обработва личните данни (в случая адреса) на жалбоподателя, отразени във фактурите, които са получени от мобилния оператор във връзка с договора за цесия.

След сключване на договора за цесия, „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е предприело действия, за да изпълни нормативно задължение – да обработва актуални, точна и вярна информация спрямо субектите на лични данни, въвеждайки адреса в [населено място], както е предоставен от мобилния оператор и отразен във фактурите. По тези съображения е направен извод, че към датата на цесията актуалната информация за жалбоподателя включвала адрес в [населено място], а според чл. 10, ал. 3 от Наредба № 22/16.07.2009 „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД има задължение да предостави информация за състоянието на активните кредити. В тази връзка била вписана най- актуалната информация за адреса на М. К. Д., а „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД нямала механизъм за проверка на точността на данните. Допълнително е направен извод за положена дължима грижа и законосъобразно обработване на лични данни, включително на принципите на чл. 5 от регламента. Като допълнение е посочено, че впоследствие са предприети действия по коригиране на информацията, отнасяща се за адреса на жалбоподателя.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта, който е неблагоприятен за него, доколкото се отхвърля неговата жалба срещу „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, поради което е налице правен интерес от оспорването.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД,

прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация). Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували четирима със „за“ и нито един против, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същият съдържа изискуемите от разпоредбата чл. 59, ал. 2 реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част и са посочени релевантните факти и обстоятелства.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е образувано по жалба на М. К. Д., което е във връзка с правомощията на КЗЛД да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Дадена е възможност на М. К. Д. и „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД да вземат участие в производството. Събрани са всички необходими доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая, поради което правилно е установена фактическата обстановка.

Допуснато е нарушение на материалния закон.

В случая е налице оплакване за незаконосъобразно обработване на лични данни на жалбоподателя в ЦКР, изразяващо се в грешно отразяване на неговия адрес.

Безспорно в справка в ЦКР, отнасящ се за М. К. Д., е налице вписване на негов адрес [населено място], [улица], който не съвпада с неговия постоянен и настоящ адрес.

„Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като определя целите и средствата за обработването на лични данни, които са свързани със събиране на придобити вземания.

Отразяването на лични данни в регистъра на ЦКР представлява „обработване на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 2 Регламент (ЕС) 2016/679, осъществено от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

Данни за жалбоподателя, отразени в справката на ЦКР, сред които и посочения негов адрес, представляват лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Вярно, че адресът е грешен и може да се направи възражение, че грешният адрес не може да идентифицира дадено лице, но в случая са налице други данни на жалбоподателя (три имена и ЕГН), позволяващи неговото идентифициране. Същевременно субектът на лични данни има право да му се обработват лични данни при спазване на принципа за „точност“, регламентиран в чл. 5, § 1, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно личните данни следва да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид, както и да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват. Именно в тази връзка субектът на лични данни има правото по чл. 18, т. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 - има право да изиска от администратора ограничаване на обработването, когато точността на личните данни се оспорва от субекта на данните. По горните съображения следва извод, че субектът на лични данни има право да му се обработват точно личните данни (съобразно принципа по чл. чл. 5, § 1, б. „г“ от Регламент) и да сезира КЗЛД, когато счита, че не е спазен този принцип на обработване на лични данни.

Органът погрешно е направил извод, че „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е имало

законово основание за обработване на лични данни на М. К. Д. чрез въвеждане на негова информация (адрес) в ЦКР, получена от договора за цесия, с който са прехвърлени вземания, произтичащи от договор за мобилни услуги. Този грешен извод се дължи на това, че не е съобразено от какъв договор произтичат прехвърлените вземания. Именно определена категория договори създават задължение за вписване на информация в ЦКР.

Наредба № 22 на БНБ от 16.07.2009 г. за ЦКР урежда функционирането, обхватът, редът и сроковете за подаване и получаване на информация от Централния кредитен регистър – чл. 1 от Наредбата. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата регламентира, че ЦКР е информационна система за кредитна задлъжнялост на клиенти към конкретно посочени категории субекти, а чл. 3, ал. 2 от Наредбата изрично посочва, че ЦКР поддържа информация за лицата, които са длъжници и поръчители по кредити. Според чл. 10, ал. 1 от Наредбата институциите и лицата по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. Анализът на тези норми от Наредба № 22 от 16.07.2009 г., а и от самото наименование на регистъра, се прави извод, че информацията се отнася само и единствено за договори за кредит. Именно ЦКР поддържа информация за кредитната задлъжнялост, а не задлъжнялост по друга категория договори, различаващи се от кредити. Иначе казано вземанията следва да произтичат от договори за кредит, а не от други договори, за да се впише информация в ЦКР.

КЗЛД не е съобщила, че вземанията „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД към М. К. Д., прехвърлени от „Виваком България“ ЕАД, произтичат от договор за мобилни услуги (електронни услуги), а не от договор за кредит. Двете категории договори имат различен предмет и не могат да се приравняват. Това означава, че „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е нямала законов задължение да вписва информация (адрес) в ЦКР, отнасящ се за вземанията, произтичащи от договора за мобилни услуги. В случая се доказва, че грешният адрес на жалбоподателя в [населено място] е заявен за вписване в ЦКР от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, като същият е получен от мобилния оператор по повод договор за електронни услуги, а не от други лица и по повод други договори. Нещо повече – за „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е липсвало е законово задължение за вписване и на размера на дължимите вземания в ЦКР, защото процесните вземания произтичат от договор за електронни услуги, а не от кредити.

Горното означава, че КЗЛД погрешно е направила извод за наличие на законово задължение на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД да вписва информация в ЦКР, свързана със събиране на вземания, произтичащи от договори за електронни услуги (мобилни услуги). В тази връзка са изцяло погрешни и изводите за законосъобразно обработване на лични данни и прилагане на чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016 спрямо „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД. Това дружество е нямало задължение, а и не е следвало да вписва информация в ЦКР, свързана с вземания, произтичащи от договор за мобилни услуги. Информацията за процесните вземания включва размера на задълженията, имената, ЕГН и грешна информация за адреса, пренесена от фактурите.

Липсата на законово основание за обработване на лични данни на М. К. Д., свързани с процесните вземания от договори за мобилни услуги (няма се предвид за останалите вземания от кредити), изразяващо се във вписване на адрес в ЦКР, означава, че не е налице приложение на чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016, а останалите хипотези в чл. 6, пар. 1 от Регламента не са обсъдени.

Наред с това органът не е обсъдил и приложението на чл. 5, § 1, б. „г“ от Регламент (ЕС) 679/2016 (дали е спазен принципът за точно обработване на лични данни), който извод следва да се

направи въз основа на липсващата възможност за „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД да вписва информация в ЦКР по повод вземания от договори за мобилни услуги.

По горните съображения се прави извод за основателност на жалбата, поради което решението на КЗЛД в оспорената му част следва да се отмени.

Въпросът за наличието на нарушение при обработването на лични данни и носенето на съответната отговорност при такова нарушение, не е въпрос, който се предоставя за разрешаване от съда, доколкото е налице изричен орган за това - КЗЛД (съдът единствено контролира дали са законосъобразни актовете на този орган). По тези съображения преписката следва да се изпрати на органа, тъй като не е възможно единствено да се отмени решението на органа, без да се изпрати преписката на органа, доколкото производството би останало висящо без постановен административен акт (в тази връзка не се споделя част от съдебната практика, а именно решение № 11895/25.11.2025 г. по адм. д. № 6248/ 2024 г. по описа на ВАС, където при незаконосъобразен административен акт, преписката не е върната на органа).

При връщане на преписката, органът следва да съобрази, че „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД е нямал задължение, а и право да вписва информация в ЦКР, отнасяща се за вземания по договор за мобилни услуги, сред които е адреса на жалбоподателя. Въз основа на това следва да се обсъдят всички принципи по чл. 5 от Регламента и условия по чл. 6 от Регламента.

По разностките:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, които са поискани с молба от 20.10.2025 г. Същият е направил разноски само за заплащане на държавна такса от 10 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-483/2021 г. от 05.03.2025 г. на Комисия за защита на личните данни в частта, с която е оставена без уважение жалба рег. № ППН-01-483/24.06.2021 г. на М. К. Д. срещу „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, които да се изпълнят в 1-месечен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на М. К. Д. сумата в размер на 10 лева – направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: